

ELS CLÀSSICS VOLEN SORTIR

DESEMBRE 2019

Títol: “El loro de Flaubert”

Títol original: “Flaubert’s Parrot” (1984)

Autor: Julian Barnes

Editorial: Anagrama, 2019

Al febrer van parlar de **“Madame Bovary”** de Gustave Flaubert. Acabem l’any amb **“El loro de Flaubert”** de Julian Barnes.

El lloro de Flaubert, Loulou, és el lloro de Félicité la protagonista principal del conte **“Un corazón simple”** de Gustave Flaubert. També és el McGuffin de la tercera novel·la de Julian Barnes.

Aquest llibre no parla només de Loulou sinó també de ferrocarrils i ossos; de França i Anglaterra: de la vida i de l’art; del sexe, l’adulteri, l’amor i la mort; de George Sand i de Louise Colet; dels (odiats) estudiosos de l’obra de Flaubert i dels crítics literaris en general.

Geoffrey Braithwaite, el narrador, és un metge retirat obsesionat amb la vida i obra de Gustave Flaubert. Al llibre construeix una (o varies) biografia de l’escriptor.

Paral·lelament a la vida de Flaubert també anirem coneixent la vida i secrets de Braithwaite.

El capítol “Relato puro” és particularment bo, imperdible!

Finalment, a la web oficial de Julian Barnes, www.julianbarnes.com, en diuen: “Quin dels dos lloros dissecats va ser la inspiració per a una de les històries més grans de Flaubert? Per què el mestre va seguir canviant el color dels ulls d’Emma Bovary? I per què aquestes minuciositats haurien d’importar tant a Geoffrey Braithwaite, el metge tan erudit que és el narrador d’aquest tour de força d’estil i d’imaginació?

...una investigació metaficcional exuberant sobre les maneres en què l’art emmiralla la vida...; una ullada a les perverses autòpsies que els lectors realitzen sobre els llibres i els amants realitzen als seus estimats; i una visió penetrant sobre la naturalesa de l’obsessió i la traïció, tant erudites com romàntiques.”

Amb el suport del Departament de Cultura 1

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Diputació
Barcelona

Xarxa de Biblioteques
Municipals

L'AUTOR

Julian Barnes (Leicester, 1946) es va educar a Londres i Oxford. És considerat un dels grans escriptors anglesos de les últimes dècades i ha rebut molts premis.

A les **@bibliositges** podràs trobar:

Novel·les:

“Anglaterra, Anglaterra”

“Arthur & George” (castellà)

“Arthur & George” (anglès)

“Arthur i George” (català)

“El loro de Flaubert”

“La única historia”

“The Only Story”

“Nivells de vida”

“Niveles de vida”

“El ruido del tiempo”

“El sentit d'un final” (Premio Booker)

“El perfeccionista en la cocina”

“La mesa limón”

i també:

Assaig: **“Con los ojos bien abiertos: ensayos sobre arte”**

Llibre de memòries: **“Res a témer”**

EL LLIBRE ENS PARLA

Coses que diu Geoffrey Braithwaite (el narrador):

“Permítanme que les diga que odio a los críticos...” “Mi lectura puede ser inútil desde el punto de vista de la historia de la crítica literaria; pero no es inútil desde el punto de vista del placer.”

“La gente da por supuesto que posee una parte de ti, por muy poquito que te conozca; ahora bien, si tienes la osadía de escribir un libro, bueno, entonces desde tu cuenta bancaria hasta tu historial médico, pasando por el estado actual de tu matrimonio, todo pasa a formar parte del dominio público.”

“La historia no es más que otro género literario: el pasado es una ficción autobiográfica que finge ser un informe parlamentario”

“Las cosas terribles son, también, ordinarias.”

“Flaubert, Gustave: El ermitaño de Croisset. El primer novelista moderno. El padre del realismo. El verdugo del Romanticismo. El puente que une Balzac con Joyce. Precursor de Proust. El oso en su guarida. El burgués burguesófobo... Todos estos títulos fueron adquiridos por un hombre que se mostraba indiferente a los tratamientos honoríficos.”

“¿Mejora la vida con el tiempo? La otra noche oí la respuesta que dió el Poeta Laureado cuando le hicieron esta pregunta.

– La única cosa que en mi opinión ha mejorado mucho últimamente es la técnica de los dentistas -contestó.”

Coses que va dir Gustave Flaubert (i que es recullen al llibre):

“El mayor sueño de la democracia consiste en elevar al proletariado hasta el nivel de estupidez de la burguesía.”

“El artista debe arreglárselas de modo que la posteridad acabe creyendo que jamás existió”

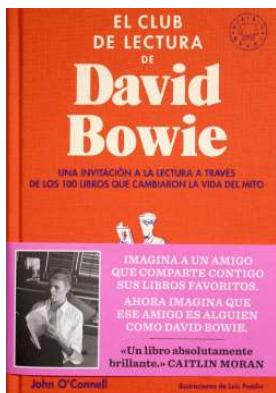
“Los honores deshonran; el título degrada; el cargo embrutece”

“La tristeza es un vicio”

“Aparte de no vivir con aquellos a quienes amamos, no hay mayor suplicio que vivir con quienes no amamos”

Amb el suport del Departament de Cultura 3

“EL LORO DE FLAUBERT” Y DAVID BOWIE

“El loro de Flaubert” es uno de los 100 libros recomendados por David Bowie en el libro: **“El club de lectura de David Bowie. Una invitación a la lectura a través de los 100 libros que cambiaron la vida del mito.”** de John O’Connell (pàgina 139), on diu:

“L’aclaparador tercer llibre de Julian Barnes s’asseu a la gatzoneta en la intersecció on es creuen la biografia, la crítica literària i la ficció postmoderna per a treure-li la llengua a les tres.”

WEBGRAFIA:

- www.anagrama-ed.es
www.rtve.es/alacarta/videos/pagina-dos/
www.julianbarnes.com/